

Sygnatura akt VI Ka 663/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **22 września 2015** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Bożena Żywioł

Protokolant Marzena Mocek

przy udziale przedstawiciela K. w G. sierż.sztab. R. W.

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2015 r.

sprawy **J. N. (1)** ur. (...) w Z.,

syna M. i M.

obwinionego z art. 86§1 kw w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach

z dnia 12 maja 2015 r. sygnatura akt II W 950/14

na mocy art. 437 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw, art. 636 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od obwinionego na rzecz oskarżyciela posiłkowego H. B. kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu kosztów ustanowienia pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym;
3. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa zryczałtowane wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 50 (pięćdziesiąt) złotych i wymierza mu opłatę za II instancję w kwocie 30 (trzydzieści) złotych.

VI Ka 663/15

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy nie uwzględnił apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego J. N. (1) od wyroku Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 12 maja 2015r., sygn. akt II W 950/14.

Ustalenia faktyczne sądu pierwszej instancji mają oparcie w zgromadzonym materiale dowodowym.

Pozostaje wprawdzie faktem, że sąd nie zaprezentował w pisemnych motywach swego rozstrzygnięcia szczegółowej analizy wyjaśnień złożonych przez obwinionego, ale treść poczynionych ustaleń faktycznych wskazuje, że przyjął okoliczności kolizji, na które wskazywał właśnie obwiniony. To przecież z wyjaśnień J.N. wynikało, że do kolizji doszło w momencie, gdy obwiniony podejmował próby zamknięcia lewych tylnych drzwi pojazdu zaparkowanego w ten sposób, że lewa część samochodu znajdowała się na jezdni, a prawa – na chodniku.

Z tychże wyjaśnień obwinionego wynikało też, że wprawdzie obserwował on sytuację na jezdni i nie widział żadnego samochodu jadącego od strony T., ale dotyczyło to momentu, zanim przystąpił do zamykania niedomkniętych drzwi swojego samochodu. Wskazują na to wprost wyjaśnienia obwinionego.

Należy uwzględnić, że czynność zamykania tych drzwi trwała nieco w czasie, gdyż obwiniony podejmował próby ich skutecznego zatrzaśnięcia parokrotnie, co oznaczało, że także parokrotnie je otwierał. W czasie takich działań niewątpliwie obwiniony był już skoncentrowany wyłącznie na nich i na sytuację na drodze nie zważał. Tymczasem ta zmieniała się, bo do miejsca parkowania samochodu obwinionego zbliżał się F. (...), który poruszał się od strony T.. Zawarte w apelacji twierdzenie, że wszystkie próby zamknięcia drzwi miały miejsce, gdy F. znajdował się w znacznej odległości od miejsca kolizji nie uwzględniają rozciągnięcia w czasie prób skutecznego zamknięcia drzwi samochodu przez J. N., która to okoliczność wynika z wyjaśnień złożonych przez obwinionego. Stąd też Sąd Rejonowy był uprawniony do ustalenia, że do kolizji doszło w momencie kolejnego otwarcia przez obwinionego drzwi - przed nadjeżdżającym f..

Pozostaje faktem, że opis czynu przypisanego obwinionemu nie zawiera stwierdzenia, iż spowodował on zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, a jedynie, że przyczynił się do spowodowania takiego zagrożenia. Wskazać należy, że niewątpliwie jest to efektem nieprzesądzania przez sąd meriti, czy i kierowcy F. (...) można zarzucić naruszenie zasad bezpieczeństwa w ruchu. Przypomnienia w tym miejscu wymaga, że uniewinnienie współobwinionego H. B. od zarzutu popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 kw było wyłącznie konsekwencją przyjęcia przez sąd, że to nie on był kierowcą samochodu marki F. (...).

W ocenie sądu odwoławczego nie można twierdzić, jak chciałby tego apelujący, że sąd pierwszej instancji - poprzez zastosowanie w opisie czynu przypisanego obwinionemu zapisu, który od strony językowej nie powtarza sformułowania zawartego w art. 86 § 1 kw - znamienia strony przedmiotowej de facto nie ustalił, dopuszczając się tym samym obrazy prawa materialnego. Sąd Rejonowy wskazał bowiem na czym polegało działanie obwinionego podjęte bez upewnienia się, czy nie spowoduje zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym, skutkujące zaistnieniem kolizji drogowej, a więc spowodowaniem zagrożenia bezpieczeństwa.

Sąd Okręgowy akceptując zatem ustalenia sądu meriti, ocenę prawną zachowania przypisanego obwinionemu, a także zawarte w zaskarżonym wyroku rozstrzygnięcie o karze, które za niewspółmiernie surowe uchodzić nie może - utrzymał w mocy orzeczenie Sądu Rejonowego.

Nieuwzględnienie apelacji skutkowało obciążeniem obwinionego kosztami postępowania przed sądem odwoławczym.